

да се разреши всичко.

- Съберете хората си - каза той твърдо - щом чуете от главната кула два пъти звук от рог, нахъртайте в крепостта.

След това скри меча под плаща, нахлупи шапка и изчезна в нощта.

Но докато той се качваше по каменния рът за главната порта, една тъмна сянка се спущаше по тясната пътека откъм западната кула, и с бързи крачки се отдалечаваше от Царевец. Сянката премина моста, зави край "Свети Димитър" и се отправи към кулата на боляра Иванко. Стражата посрещна девойката и с дълбока изненада позна царската балдъза.

- Тук ли е Иванко? - попита тя с глух и пресекнат от възмущение глас.

- Седни, госпожо. Вземи една вода... - се обади прислужникът Панчо. Какво има? Зле ли ти е?

Девойката махна с ръка.

- Тук ли е още Иванко?

- Не. Няма го. Не знам къде е.

- А майка му?

- Тя е в Селви.

- Димитър?

- Преди малко идва стража от палата и му каза нещо. Тогава болярът Димитър се облече набързо и излезе.

Слава въздъхна отчаяно. Где да го търси сега? Как да му съобщи за грозната опасност?

Вратата на кулата се хлопна и някой се изкачи по стълбит

Ах, дано се отбие най-напред тук!... - се помоли Слава и се спусна.

Влезе висок, едър мъж, загърнат в плащеница, с ниско